

Med hensyn til beboerrådgivning: Vi har jo diskuteret det mange gange, fordi Enhedslistens ordfører er så flink at nævne det, hver gang vi har debatter på det sociale område, og også når vi diskuterer retspolitik. Men det er altså et led i en overordnet prioritering, hvor man nogle gange må skære, hvor det måske gør ondt, fordi man gerne vil bruge pengene et andet sted, hvor man vældig, vældig gerne vil gøre det vældig, vældig godt, og her har vi altså valgt at få ventelisterne ned og gøre en indsats for de ældre. Det er forklaringen.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har stor forståelse for, at det er svært for ministeren at forsvare denne nedskæring, men for referatets og historieskrivningens skyld vil jeg bare sige: Nedskæringerne på beboerrådgivningen og andre steder i det forebyggende arbejde sker altså ikke for at nedbringe ventelisterne, for regeringen har udtrykkeligt skrevet i bemærkningerne til forslaget, der skal nedbringe ventelisterne, at de penge tager man fra ulandsbistanden, så det er forebyggelse på verdensplan, man tager pengene fra.

Men når man skærer ned på det forebyggende arbejde her i landet, er det altså ikke ventelisterne, pengene går til, men til en gaveregn til erhvervslivet og andet. Man kan selvfølgelig vælge den prioritering, men det er altså sådan, landet ligger, og man skal ikke forsvare det ved at henvise til ventelisterne.

Formanden:

Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Jann Sjørnsen.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil gerne takke for debatten, takke regeringen og de to ministre for deres besvarelser og efterfølgende kommentarer og opsummering og selvfølgelig også takke mine kolleger, de forskellige partiers ordførere.

Jeg synes, vi har haft en udmærket debat, som har sat fokus på en række nøgleområder inden for det, vi kunne kalde en helhedsorienteret indsats. Forebyggelse af personfarlig kriminalitet, både kriminalpræventiv indsats og social forebyggelsesindsats, har været nævnt, og i den forbindelse synes jeg også, det har været vigtigt, at vi har fået begge ministres besvarelse af forespørgslen.

Jeg skal ikke gennemgå de mange enkeltindlæg, men dog sige, at jeg synes, det har været vigtigt, at mange ordførere har nævnt spørgsmålene om de kriminalitetstruede familier, den alkoholrelaterede vold, mægling, konfliktråd, forholdene for afsonere, efterværn og de sociale anbringelsessteder for at nævne nogle af de elementer, som jeg synes er vigtige, og som en række ordførere altså også har nævnt her i debatten.

Jeg har også hæftet mig ved, at begge ministre har taget positivt imod debatten og har givet tilsagn om, at nu skal vi se på, hvordan statistikken kan forbedres. Det skal også klarlægges, hvem der er handlekommune, det synes jeg er vigtigt, og endelig skal der ses på, hvordan vi kan styrke efterværnene, som socialministeren satte streg under i sine noter.

Regeringspartierne og Dansk Folkeparti har valgt at komme med deres eget forslag til vedtagelse, som tager udgangspunkt i de handleplaner, der er fremlagt, nemlig »Stop volden«, regeringens handleplan mod vold og ungdomskriminalitet, og regeringens handleplan for bekæmpelse af vold mod kvinder. Jeg sagde i mit tidligere indlæg, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke mener, at disse planer er ubrugelige, men at de ikke går langt nok med hensyn til at tage afsæt til konkrete initiativer. Det er på den baggrund, vores forslag til vedtagelse skal ses.

Vi synes, at i særdeleshed handlingsplanen for bekæmpelse af vold mod kvinder er god; men når vi tager den anden handlingsplan »Stop volden«, synes vi faktisk ikke, den er specielt konkret. Den får nævnt alle de ting, der skal gøres, og som der arbejdes med, og det er også fint nok. Men derfor vil jeg også forvente forståelse fra regeringens og regeringspartierne og Dansk Folkepartis side for, at vi er nogle, der synes, at de også skal udmøntes i konkrete initiativer på et tidspunkt.

Det kan godt være, at tidsfristen den 1. december er for stram, men jeg synes nu, det virker relativt sent, når man tænker på, hvilken hast regeringen i øvrigt har med sine initiativer. Men nuvel, hvis det er for hurtigt, har jeg tidligere tilkendegivet: Lad os så sætte en anden tidsfrist, så de mange overvejelser, der gøres af regeringen selv og af de til regeringen knyttede råd og nævn, kan indgå og danne basis for en udvidet handlingsplan for forebyggelse af personfarlig kriminalitet.

Men jeg kan konstatere, at det vil regeringen ikke, fordi den er ganske godt tilfreds med det, der er fremme, og det er regeringer selvfølgelig